

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)
SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z protestu K. M.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 czerwca 2015 r.

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2015 r. K.M. wniósł do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane „*Protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej*”. W piśmie tym wskazał na następujące okoliczności:

„1. Nie rozpatrzenia skargi do PKW w okresie przygotowania wyborów od grudnia 2014 r. do dnia wyborów w I turze wyborów, II turze wyborów oraz do dnia ogłoszenia wyboru przez Państwową Komisję Wyborczą /PKW/.

2. Przeprowadzenie wyborów bez wnioskowania poprawienia kodeksu wyborczego tak aby spełniał wymogi kodeksu Dobrej Praktyki Wyborczej /Kodeksu Weneckiego/ uchwalonego przez Zgromadzenie Parlamentarne Państw UE.

3. Nie sprawdzeniu przedstawionej kandydatury B. K. co do słuszności zarzutów zamieszczanych w mediach zagranicznych, polskich, blogu internetowym [...] w j. czeskim oskarżającym, że Polska jest rządzona przez nazistów z przedstawieniem przodków prominentnych osób, m. innymi zdjęć dziadka O. S. w mundurze elitarnej jednostki komunistów sowieckich, służącego, walczącego przeciwko Polsce o zmienionym nazwisku i pochodzeniu.

4. Nierównego traktowania osób z obywatelstwem Polskim którzy za takie czyny ukrywania prawdy o zwalczaniu Polski, przez przodków którym obywatelstwo nie powinno być nadawane, za korzystanie z przywilejów niesłusznie nadanego przodkom obywatelstwa polskiego, zostali pozbawieni obywatelstwa polskiego z działań, z urzędu Ministra Spraw Wewnętrznych orzeczeniem sądu, skutecznie, pomimo pełnienia funkcji ważnych w środowisku elit, poparcia elit rządzących Polską, czego przykładem jest pozbawienie obywatelstwa utytułowanego w Polsce U. K., którego dziadek walczył przeciwko Polsce w elitarnej jednostce komunistycznych Niemiec III Rzeszy.

5. Nie wnioskowania przez PKW potrzeby przedstawiania kandydatur weryfikowanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z urzędu pomimo czynienia weryfikacji innych obywateli.

6. Nie weryfikowania przedstawianych kandydatur przez Prokuraturę Generalną pomimo kierowanych skarg, dowód odpowiedź MSW z dn. 27.05.2015 r. w załączeniu.

7. Nie wnioskowania przez Parlament zmiany procedury wyborczej pomimo oczywistego zagrożenia ze strony osób które są szantażowane ujawnieniem prawdy fałszowania życiorysu, szkalowania Polski na arenie międzynarodowej, dowód pismo z dn. 20.05 br. Kancelarii Sejmu.

8. Dopuszczenia do dalszego udziału w polityce Polski osoby byłego prezydenta, która deklaruje po wyborach odzyskanie stanowiska prezydenta nie będąc nadal zweryfikowaną.

9. Przemilczanie przez Państwo, Polskę oszczerstw, pomówień o agenturalnych powiązaniach prezydenta ze służbami Sowieckimi.

10. Przemilczanie przez Państwo, Polskę oszczerstw, pomówień o wykorzystywaniu przez prezydenta struktur niesławnej WSI.

11. Przemilczanie Państwo, Polskę faktów niezliczonych zamian nazwisk mniejszości narodowych w latach 40-tych ubiegłego wieku kierowanych przez sowietów do okupacji PRL, czego przykładem jest prezydent K., K.1 również.

12. Przemilczanie przez państwo, Polskę faktów wykorzystania struktury okupanta niemieckiego do obezwładnienia PRL poprzez jej umieszczenie w strukturze Urzędu Bezpieczeństwa PRL, awansowania osób ze struktur okupacyjnych, ich dzieci do kolejnych stanowisk państwowych, bez weryfikacji nawet w okresie wyborów na najwyższe stanowiska w państwie, czego przykładem są w/w prezydenci.

13. Straszenie przez nadal tajne służby /„TW”/ „Tajnych Współpracowników”, otwarciem teczek, dzielenie Polaków na Tajnych Współpracowników bez uwzględnienia, że okupanci niszczyli żywioł polski, zmuszali do podpisów na tajną współpracę, w sytuacji gdy prawo międzynarodowe uznaje podpisy wymuszonej nieważne. Prezydent K. straszył teczkami, ukrywał działania WSI.

14. Uznanie słuszności skargi jest konieczne dla zmiany legislacyjnej ordynacji wyborczej jak sugeruje odpowiedź otrzymana z PKW.

15. Kodeks wyborczy nie zapewnia wymaganej struktury trzech szczebli ewentualnie dwóch szczebli odwoławczych od skarg i protestów wyborczych. Odwołań nie ma od decyzji SN, PKW, co jest przyczyną odrzucania protestów skarg przez TE. A co najważniejsze nie ma zdrowego klimatu do odnowy Państwa skorumpowanego. Sądy są bezkrytyczne dla rządu i rząd bezkrytyczny dla sądów.

16. Wobec fałszowania osobowości kandydatów w czasie wyborczym, wybrani bywają przebierańcami, zamiast przedstawicielami społeczeństwa w Zgromadzeniu Parlamentarnym również.

17. Więcej, powiadomienie o przestępstwie w okresie przygotowań do wyborów w grudniu 2014, maju 2015 r., powinno podlegać sprawdzeniu, działaniu z urzędu naczelných organów Państwa a nie konieczności dalszych interwencji skarżących, protestujących. Jako wyborca żądam takiego stanowiska od SN i Prokuratora Generalnego”.

Wnoszący pismo skonkludował, że „wobec okazywanego braku zainteresowania organów państwa, czyli przyzwolenia na fałszowanie życiorysów, zamiast działań z urzędu nie będzie ponownie czynił opisów które winien czynić

SN, Prokuratura”. Podtrzymał zarzuty zawarte w skardze do PKW z 8 maja 2015 r., załączonej do pisma. Jednocześnie licząc się z możliwością reakcji Komisji Weneckiej, zażądał zachowania protestu w aktach przez 10 lat.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Wszelkie inne zarzuty, w tym na przykład dotyczące własnej oceny przepisów wyborczych, stanowią wyjście poza przewidziany Kodeksem wyborczym przedmiot protestu, co czyni go niedopuszczalnym (postanowienie SN z 13 listopada 2007 r., III SW 30/07, niepubl.).

Zgodnie z art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego wnoszący protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Zgodnie z art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest niespełniający warunków określonych w art. 321 (podobnie SN w postanowieniach z 12 października 2000 r., III SW 19/00, 13 października 2000 r., III SW 25/00, III SW 42/00, 17 października 2000 r., III SN 53/00, 18 października 2001 r., III SW 43/01, niepubl.).

Dowodami w sprawie z protestu wyborczego są takie środki, które świadczą o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów i które zarazem umożliwiają przekonanie, że zarzucane w proteście działanie lub zaniechanie jest przestępstwem przeciwko wyborom w myśl przepisów Kodeksu Karnego albo postępowaniem sprzecznym z przepisami wyborczymi dotyczącymi głosowania,

ustalania wyników głosowania i wyników wyborów (postanowienie SN z 18 października 2001 r., III SW 85/01, niepubl.).

Zarzuty przedstawione przez wnoszącego protest w ewidentny sposób nie mieszczą się w przedmiocie protestu określonym w art. 321 Kodeksu wyborczego. Podkreślenia wymaga, że protest powinien przede wszystkim zawierać okoliczności związane bezpośrednio z samym wyborem Prezydenta. Skarżący w swoich zarzutach krytykuje natomiast przepisy prawa wyborczego oraz działania organów państwowych.

W przypadku zarzutów dotyczących rejestracji kandydata wniesienie protestu wyborczego nie jest dopuszczalne (art. 322 § 2 Kodeksu wyborczego), gdyż możliwość odwołania się od postanowienia o rejestracji przewiduje art. 304 § 6 Kodeksu wyborczego.

Tak więc należało stwierdzić, że wnoszący protest nie sformułował żadnego zarzutu przestępstwa przeciwko wyborom mieszczącego się w ustawowo określonym przedmiocie protestu wyborczego. Takie stanowisko zajęła zarówno Państwowa Komisja Wyborcza, jak i Prokurator Generalny.

Z powyższych względów, na podstawie art. 322 § 1 w związku z art. 321 § 3 oraz art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy, pozostawiono protest wyborczy bez dalszego biegu.